ادامه از صفحه اول

وفاداران خیال‌پرداز روحانی

اگـر انفجار تخیل در سیاسـت ۹۲ کار واعظی نبود، بی‌شـک انقلاب احتمالی در میـان اصلاح‌طلبان کار او است. شاید اصلاح‌طلبان منتظر چنین لحظه‌ای بوده‌اند که باور کنند شعار اصلاحات به اصلاح نیاز دارد و ایده‌ای ارتجاعی و تکراری است. در سال‌های اخیر اصلاح‌طلبان تهدیدها را به فرصت تبدیل کرده‌اند. این‌بار باید فرصت‌ها را به تهدید تبدیل کنند. تهدید برای کسانی که با اصول و اندیشـه‌های واقعی آنان همسازی ندارند. مگر نه اینکه اصلاح‌طلبان در دوره هاشـمی مرز خـود را با آیت‌الله شـفاف کردند. گیرم بعدها این حرکت تعدیل شـد؛ اما از اصالت آن که کاسـته نشـد. اصلاح‌طلبان ناگزیرند با سیاسـت‌های اقتصادی دولت مرزهای روشن و شفافی ترسیم کنند. استراتژیک‌ترین موضع‌گیری اصلاح‌طلبان با دولت روحانی و حلقه وفادارانش در مسـائل اقتصادی اسـت. دوم خرداد ۷۶ نشـان داد اصلاح‌طلبان قابلیت پیشـگامی مردم را دارند. آنـان در انتخابات ۸۸ پیروزی را در شکسـت تجربه کردند. در سال ۹۲ خانه‌نشین‌های سیاسـت بودند که با فوت استادی، روحانی را به قدرت رسـاندند. دوران خوش به سر آمده است. اصلاح‌طلبان چه بپذیرند، چه نپذیرند، کار به آخر رسـیده است. راهی جز ایسـتادن کنار آرمان‌های خود و مردم ندارند. بایسته است دست به پالایش اساسی در نیروهای خود بزنند و با صراحت و شـجاعت آنان را که برای منافع خودشان به تعابیری مانند اتحاد و وفاق آویزان می‌شـوند، از خود برانـند. بی‌رحمی با منفعت‌طلبان، دل‌رحمی به ضعفا است. سیاسـت داخلی ایران نیاز به نوسازی دارد. اگر تا چندی پیش مخالفان خارجی، مقامات و رؤسای دولت ایران را مورد حمله قرار می‌دادند، اینک به بدنه سیاست داخلی هجوم آورده‌اند. بدنه سیاسـت داخلی، احزاب و مردم پای کار هسـتند که با پمپاژ بدبینی و تخریب آنان، تمام جامعه به سوی سـرگردانی و تشویش سوق داده می‌شود. ماجرا تمام نشده است. این بهترین فرصت برای نجات کشـتی اصلاح‌طلبان اسـت که بارهای اضافه را به دریا بیندازند. کسانی که توشه‌هایشان این‌قدر سنگین اسـت، همان بهتر که خود بارشان را به مقصد برسانند. مردم به این کشتی نیاز دارند. مردم جدیدی پا به عرصه سیاست گذاشته‌اند و مطالبات تازه‌ای از دهان آنان شنیده می‌شود.کسـانی را که در این هنگامه توفانی به فکر بار و بنه خود در کشـتی‌اند، رها سازید. آنان بیش از هر چیز هنوز نگران آن‌اند که توشه‌های خود را به مقصد برسانند. سیاست داخلی نیاز به نوسازی دارد. اصلاح‌طلبان آغازگر این راه‌اند، نه با مصلحت، نه با اتحاد، نه با دورهمی‌های کدخدامنشانه؛ بلکه با گروهی برگزیده، جریان دیگری به نام جریان سوم. این واقعیت، تلخ است؛ تلخ‌تر از سخنان واعظی. راه میانه‌ای وجود ندارد. انقلاب در اصلاحات و نوسـازی سیاسی ضروری است. اگر این اتفاق روی دهد، محمود واعظی مانند بناپارت سوم جلوه خواهد کرد که آمد ادای ناپلئون را درآورد، انقلابیون را روی کار آورد. این کنش واعظی خواسته یا ناخواسته جز ضرر برایش چیزی در پی نخواهد داشـت و چیزی که از او در سیاسـت به یادگار باقی خواهد ماند، شمایل سیاست‌مداری است که نجنگیده، شکست خورده است.

آخرین راه اصلاح‌طلبان؟

پاسـخ‌هایی که از این مقاله آقای حجاریان و سـایر مقاله‌هـای او و همفکرانـش بیـرون می‌آیـد، چندان امیدوارکننده نیستند. این پاسخ‌ها حتی در حد پیشنهادهای «دلسوزانه» کسانی مثل ابرسرمایه‌دار آمریکایی نیک هاناور هم نیست که چند سالی است برای جلوگیری از «هجوم فقرا به ثروتمندان» تصویب قانون حداقل دستمزد ۱۵ دلار را در همه ایالت‌های آمریکا پیشنهاد کرده است. حجاریان فقط بار دیگر بر تقابل «خواست کور اقتصادی و معیشتی» و «خواسـت هدفمند سیاسـی و دموکراتیک» پافشاری کرده اسـت تا از تمایز نخ‌نما و منسوخ «امر اقتصادی» و «امر سیاسـی» و در نتیجه، سکوت و انفعال و در نهایت، همراهی اصلاح‌طلبان با سیاسـت‌های اقتصادی جناح مقابل دفاع کند. البته راه نقد تمایز موهوم «امر سیاسی» و «امر اقتصادی» شـعار کاذب «توسـعه سیاسی مقدم بر توسعه اقتصادی» یا «توسـعه سیاسی شرط توسعه اقتصادی» نیست؛ چراکه هر ادعایی درباره تقدم سیاست بر اقتصاد یا اقتصاد بر سیاسـت همچنان مبتنی بر تمایز تقلیل‌ناپذیر این دو اسـت. تنها راه فراتررفتن از این تقابل و مواجهه بـا امر واقعی در میـدان اجتماعی، توجه به این نکته اسـت که مناسـبات اقتصادی به خودی خود سرشتی سیاسـی دارند و امر اقتصادی محض به‌عنوان موضوعی علمی یا فنی، افسـانه‌ای است که برای تداوم مناسبات اقتصادی-سیاسـی موجود ساخته شده است. محک صداقت هر جناح و گروه و دسته و گرایش سیاسی در ایـران امروز جدیـت آن در نقد اقتصادی-سیاسـی وضعیت موجود و گام‌برداشتن به سوی هدف استراتژیک «دموکراسـی اقتصادی-سیاسـی» اسـت. دموکراسی واقعی از پایین‌ترین سـطح، از روابط میان کار و سـرمایه آغاز می‌شـود و به بالاترین سطوح، آزادی احزاب و نظام پارلمانـی و تفکیک قوا و... می‌رسـد. باقی همه حرف و شعار و سیاست‌بازی انتخاباتی بی‌ثمر است که در بهترین حالت به همان شـبه‌انقلاب فاشیستی‌ای منجر می‌شود که آقای حجاریان اشـاره کرده است و مدت‌ها قبل از او تحلیلگران متعدد با عمق و دقت بیشـتری هشـدارش را داده‌اند. حقیقـت را باید بدون تعارف و ملاحظه‌کاری گفت: اصلاح‌طلبان اگر می‌خواهنـد در مقام یک جناح یا گروه سیاسی پیشـرو در عرصه سیاست حضور داشته باشند، ناگزیرند از این نسخه‌ها و دستورالعمل‌های آبکی که توصیه می‌کند «اصلاح‌طلبان باید فکری هم به حال معیشـت مردم بکنند»، فراتر بروند و تلاش برای تحقق «دموکراسـی اقتصادی- سیاسی» را به هدف استراتژیک خود تبدیل کنند. در غیراین‌صورت باید بپذیرند که «ماجرا» تمام شده است.

کارشناسان با تأکید بر قیمت‌گذاری سیاسی، توان ایران برای صادرات را بررسی کردند

گاز، ابزار دیپلماتیک ایران در مذاکرات

قطر با کاهش قیمت گاز صادراتی، قیمت گاز در منطقه را سیاسی کرده و دلواپسان، مانع شکستن انحصار این کشور شده اند

شکوفه حبیب‌زاده: همواره مطرح بود که نفت به‌عنوان یکـی از اسـتراتژیک‌ترین کالاهای صادراتـی ایران برای مذاکرات سیاسـی و اقتصادی در بُعد دیپلماسی تجاری است اما درهمین‌حال، بسیاری از کارشناسان معتقدند که گاز، می‌توانـد رکورد نفت را هم بشـکند و ایران را تبدیل به هاب منطقه در زمینه قیمت‌گذاری کند. آنها معتقدند این کالا، می‌تواند موقعیت استراتژیک ایران را در منطقه تقویت کند و درعین‌حال، درآمدسـازی شایان‌توجهی را برای کشـور به همراه آورد. این در حالی اسـت که قطر به‌عنوان رقیب گازی ایران در منطقه، قیمت سیاسی برای گاز تعیین کرده است؛ در معنای دیگر با پایین درنظرگرفتن قیمـت گاز، مشـتری‌های ایـران را می‌ربایـد. در چنین شرایطی که ضرورت دارد ایران بازار را از دست این رقیب سیاس بیرون آورد، دلواپسـان در ایران بر این نکته تأکید دارند که ایران به‌دنبال ارزان‌فروشی یک منبع مهم کشور اسـت. قرارداد ایران با ترکیه و نروژ در زمینه صادرات گاز و قرارداد معروف ایران با دوبی با نام کرسنت که هنوز نیز درگیری دادگاه آن پابرجاست، در این دسته قرار می‌گیرند. این در حالی اسـت که بنا بر پیشنهاد بخش خصوصی، ایران می‌تواند برای عبـور از تحریم، قراردادهای گازی را در قالب کنسرسیوم‌های سه‌جانبه با کشورهای همسایه بـه پیش برد و حتی مشـتریان منطقـه‌ای آن نیز اکنون آماده این همکاری هسـتند و مجوز دولت برای برقراری این فرایند، هنوز هم فراهم نیست. در ادامه نگاهی داریم به دیدگاه یکی از کارشناسـان ارشد نفت و گاز و نماینده بخش خصوصی در مذاکرات گازی ایران با همسـایگان کشور که در پی می‌آید.

عکس: شانا

اقتصاد سیاسـی ایران مانع اصلـی قیمت‌گذاری گاز صادراتی

مهدی حسـینی، کارشناس ارشـد نفت و دبیر سابق کمیتـه قراردادهـای نفتـی در گفت‌وگو با «شـرق» از مزیت‌هـای بـازار صادراتـی گاز بـرای ایـران این‌گونه می‌گوید: نفت یک بازار بین‌المللی اسـت و گاهی با گاز قابل جایگزینی اسـت. مزیت بزرگی که ما در زمینه گاز داریم، این اسـت که اولا گاز فراوانـی داریم و این گاز را باید از زمیـن خارج کنیم. گرفتاری اصلی ما این اسـت که تابه‌حال اقتصاد سیاسـی ما اجازه نداده در بازار گاز اثرگذار باشـیم اما ما ۱۵ کشور همسایه داریم که منهای یکی، دو کشـور مثل ترکمنسـتان، تا حدودی جمهوری آذربایجان، همه به گاز احتیاج دارند و ارزان‌ترین شـکل صادرات از طریق خط لوله اسـت. این کارشناس با بیان اینکه امروز آمریکا هم وارد بازار گاز شـده و ال‌ان‌جی از آمریکا تحویل دوبی و کویت می‌شود، ادامه می‌دهد: گاز ال‌ان‌جی بسیار گرا ن است. سـرمایه‌گذاری زیادی برای تحویل این ال‌ان‌جی می‌شـود. به نظر شما آنها از ما گاز نمی‌خریدند؟ سـال‌ها مرتب از ما تقاضای گاز داشـتند. کویت، امارات و عمان همسـایگان جنوبی ما هسـتند. تصور کنید اگر قرار بود به اندازه کافی به این کشورها که تشنه گاز هستند، گاز می‌فروختیم، چه درآمدی داشتیم؟ عمان به صادرات ال‌ان‌جی وابسـته اسـت و تعهداتی به شـرکت شـیل دارد، کویت به گاز نیـاز دارد، دوبی و شـارجه همین‌طور، دیگر کشـورهای منطقه به‌جز قطر نیازمند گاز هسـتند. قطر با خط لوله گاز دلفین، گاز را به امارات و عمان صادر می‌کند. حسـینی با تأکید بر اینکه قیمت‌گذاری گاز منطقه‌ای است نه بین‌المللی، می‌گوید: قیمت گاز در کشورهای مختلف متفاوت است. امروز گاز در آمریکا ارزان و کمتر از دو دلار اسـت، در کانادا قیمت تفـاوت دارد. در اروپا قیمت دو، سـه برابر و بالای چهار دلار است. در ژاپن شاید بیش از هشت دلار باشد.

ایران می‌تواند هاب منطقه در صادرات گاز باشد

او با نقد اینکه در منطقه‌ای که بیشترین گاز دنیا وجود دارد، ما قیمت‌گذاری نداریم، تصریح می‌کند: کشوری که بیشـترین گاز را دارد، باید قیمت‌گذاری کند. ما می‌توانیم در هاب منطقه برای صادرات گاز باشـیم. ما می‌توانیم در منطقه خاورمیانـه و خلیج‌فارس قیمت‌گـذاری گاز را انجام دهیم. این کارشـناس نفت و گاز با بیان اینکه قطر با زرنگی خط لوله کشـیده و قیمت سیاسی تعیین کرده است، می‌گوید: این کشور قیمت بسـیار پایینی روی گاز گذاشـته تا ما نتوانیم وارد این رقابت شـویم. ما هم که در داخل به این قضایا دامـن می‌زنیم، درحالی‌که بازار، دنبال رقابت اسـت و ما باید در این رقابت حرکت کنیم. همسایگانمان یک فرصت طلایی هستند.

بهره‌گیری از مزیت گاز در دیپلماسی کشور

او در پاسـخ به این نقد که از سـوی برخی در داخل مطرح می‌شود، مبنی بر اینکه گاز تولید داخل باید صرف مصرف داخلی شـود، می‌گوید: یک عده می‌گویند ما گاز کافی نداریم، بله شاید به اندازه کافی استخراج نکرده‌ایم، چون مصارفمان بالاست و بسـیار هدررفت دارد. حجم زیاد فلرهایی را که در حال سوختن است، باید جمع‌آوری کنیم. حجم بسـیار زیادی گاز در زیـر زمین داریم که باید استخراجش کنیم. بنده هم معتقدم اولویت این است که گاز را به میادین تزریق کنیم، اما به این معنی نیسـت که یک چیز، جای چیـز دیگری را بگیرد. ما گاز برای مصرف داخلی، تزریـق و صادرات داریم که بـازار دنیا را از نظر سیاسـی و اقتصادی متأثر کنیم. امروز بزرگ‌ترین اقتصاد دنیا چین است که نیاز زیادی به گاز دارد. این کشور هنوز از زغال‌سنگ استفاده می‌کند. به‌جز همسایه‌ها می‌توانیم به چین به‌صورت «ال‌ان‌جی» گاز صادرات کنیم. دسـت‌کم یک واحد «ال‌ان‌جی» را تکمیل نکرده‌ایم که وارد این بازار شویم. اینها عقب‌افتادگی‌های ماست و اختلاف‌نظرهایی که اجازه نداده تولید بیشـتر و توسـعه ظرفیت داشـته باشـیم. به گفته او، ایران می‌تواند با استفاده از این مزیت نسـبی در تمام دیپلماسی‌های کشور؛ دیپلماسی تجاری و دیپلماسـی سـازمان‌های بین‌المللی اثرگذار باشـد و اقتصادهای دنیا را به خود وابسته کند.

علاقه کشورهای همسـایه برای عقد قرارداد با بخش خصوصی

رضا پدیدار، رئیس کمیسیون انرژی و محیط‌زیست اتـاق بازرگانـی تهران نیـز در گفت‌وگو با «شـرق» از نظر اهمیتـی که گاز در کشـور ما از منظر ۱۵ کشـور همسایه‌مان برای صادرات دارد، می‌گوید: در کمیسیون انـرژی در پارلمان بخـش خصوصی مطـرح کردم، تنها راه این اسـت که ما کنسرسـیوم تشـکیل دهیم. کنسرسیوم بین یک شرکت ایرانی با کشورهای همسایه. به‌این‌ترتیب حتی محدودیت‌های دولت نیز محدودیت ایجاد نمی‌کنـد. دولت به شـرکت‌های ایرانی معتبر تعیین‌صلاحیت‌شـده اختیار بدهد، با همه المان‌هایی که برای دولت مهم اسـت، بـرای ورود به مقوله گاز صادراتی اقدام کنند. پدیدار با اشاره به تلاش چندساله بخش خصوصی برای رایزنـی ورود به بازار صادراتی گاز، ادامه می‌دهد: به عمان، قطر و افغانستان و حتی کویت پیشنهاد تشـکیل کنسرسیوم دادیم و در تکمیل آن پیشنهاد کردیم یک شرکت بین‌المللی هم در زمینه سرمایه‌گذاری وارد شـود و بحث فاینانسـینگ را انجام دهـد. به‌دلیل اینکـه درباره فاینانسـینگ محدودیت داشـتیم (کماکان هم داریم) کسی هم که می‌خواهد سـرمایه‌گذاری کنـد، بـا اطمینـان جلو می‌آیـد. ما سال‌هاست پیشنهاد کنسرسیوم سه‌جانبه را دادیم که تاکنون بی‌نتیجه مانده، اما مراودات ما به‌عنوان بخش خصوصی با این کشورها برقرار است. هر چندوقت یک بار نامه می‌نویسند که تکلیف کنسرسیوم چه شد و ما فقـط با آن بازی می‌کنیم و می‌گوییم به دولت رفته، تا مشتری‌ها از دست نروند.

عبور از تحریم با تشکیل کنسرسیوم گازی

او با اشـاره به چگونگی تشـکیل کنسرسـیومی که مشـکلات تحریم دولـت را ندارد، می‌افزایـد: مدل این کنسرسـیوم در بخش خصوصی آماده اسـت. در سال گذشـته بـه همت کمیسـیون انـرژی اتـاق بازرگانی، فدراسـیون صنعـت نفـت و انجمن‌هـای چهارگانه تخصصی در حوزه نفت، به کنفرانسی در شهر بروکسل رفتیم، بیش از ۳۰ شـرکت معتبر که می‌خواسـتند کار فاینانس را برای ایران انجام دهند، مراجعه کردند. پدیدار در ادامه می‌گوید: در آنجا ۱۵ قرارداد، شـامل ۱۰ قرارداد کالای استراتژیک و پنج قرارداد توسعه گاز در نظر گرفته شده بود. از این پنج قرارداد دو مورد برای عمان، دو مورد برای عراق و یک قرارداد هم برای ترکیه بود، فقط کافی بود این کار را انجام دهیم، امروز امکان نداشت دچار این هجمه تحریم شویم.

رضاقلی در نشست هفتگی مؤسسه دین و اقتصاد مطرح کرد:

هزینه‌های میلیونی دولت برای حقوق اداره‌خواب‌ها

شرق: روز پنجشنبه جلسه هفتگـی مؤسسه مطالعات دیـن و اقتصـاد در تهران بـا حضور علـی رضاقلی، پژوهشگر و مورخ برجسته، با عنوان «چرخه‌های شوم تاریخ و توسـعه‌نیافتگی در ایران» برگزار شـد. در این نشسـت که به بهانه سالگرد شـهادت میرزاتقی‌خان امیرکبیر برگزار شـد، رضاقلی با ذکر خاطراتی از دوران فعالیتـش در وزارت نفـت و همچنیـن روایت‌هـای تاریخی از تلاش چهره‌هایی ماننـد امیرکبیر، قائم‌مقام و مصدق برای اصلاحات اقتصادی و اداری در ایران به این نکته اشاره کرد که اصلاحات در ایران همواره هزینه سنگینی برای مصلحان داشته است و افرادی که تلاش کرده‌اند تا از تضییع حقوق عموم مردم جلوگیری کنند، معمولا با سختی و مقاومت‌های بسیار روبه‌رو شده‌اند.

مقاومت در برابر اصلاحات

رضاقلی در ابتدای این نشسـت با یادآوری این نکته کـه همواره در مقابل اصلاحات در ایران مقاومت‌هایی وجود داشته و این یک مشـکل تاریخی در ایران است، گفت: در همین وزارت نفت که منضبط‌ترین وزارتخانه کشور بود و توسـط انگلیسی‌ها اداره می‌شد، برای یک سـاعت کار مفید یک چارت سازمانی می‌کشیدند. سال ۶۳ وزیر را مجاب کردیم که این یک ساعت را دو ساعت کنیم، اما تا کارمان را شروع کردیم عکس‌العمل‌ها هم شروع شد و چنان شدت گرفت که برنامه اصلاحی‌مان را متوقـف کـرد. ایـن موضـوع را از آن جهت عرض می‌کنم که در طول تاریخ کشور ما برنامه‌های اصلاحی همیشه با مقاومت روبه‌رو بوده و اغلب به همین دلیل ناکام مانده‌انـد. امیرکبیر نیز در دورانی تاریک دسـت بـه اصلاحات زد و به این دلیـل مصیبت‌های زیادی را متحمل شـد که من با خواندن آنها بارها گریه کرده‌ام و شـاید یکـی از دلایلی کـه کتاب «جامعه‌شناسـی نخبه‌کشـی»ام که درباره امیرکبیـر، قائم‌مقام‌فراهانی و مصدق اسـت، به چـاپ چهل‌ویکم رسـیده همین اسـت که آن احساسـات من در کتاب بروز پیدا کرده و نشـان‌دهنده اقبال مردم به این شخصیت‌هاسـت که بر سـر آرمان و برنامه‌های اصلاحی خود جانشـان را گذاشتند. مصدق تبعید شـد و امیرکبیر و قائم‌مقام نیز شـهید شـدند. کاری که امیرکبیر کرد، با نخست‌وزیران پیشـین بسـیار متفاوت بود و به دلیل شـناختی که از ایران، خاندان قاجار و جامعه ایرانی داشت برنامه‌هایی طراحی کرد که می‌توانست عملی شود. امیرکبیر تلاش کرد تـا از تضییع حقوق عموم جلوگیـری کند. تضییع حقوق عمـوم مردم هم با روش‌هـای متفاوتی انجام می‌شـود. در گذشـته این تضییع از طریق غارت اموال و بعدها دسـت‌کاری وزن سـکه‌ها انجام می‌شـد، اما امروز راه‌های آن عوض شده است. امروز می‌دانیم ۷۰ درصد حجم نقدینگی اقتصادمان در پنج سـال گذشته ایجاد شده اسـت؛ یعنی پیوسته تصمیم گرفته‌اند پول چاپ کنند و مشـکلات خودشان را حل کنند و فشارش را مردم تحمل کنند، درحالی‌که باید به سمت مدیریت هزینه‌هـا حرکت می‌کردند کـه البته کار بسیار بسـیار سختی است و این همان کاری است که امثال امیرکبیر انجام دادند.

خواب‌های میلیونی

رضاقلـی در بخـش دیگـری از سـخنانش با ذکر خاطـره‌ای عجیب از دوران فعالیتـش در وزارت نفت گفت: به یـاد دارم در دوران فعالیتـم در وزارت نفت به صـورت کامـلا اتفاقی متوجه شـدم یک شـیفت شـب وجود دارد که کارمندان آن، شـب‌ها هیچ کاری نمی‌کننـد و می‌خوابند و حقوقشـان را هم می‌گیرند؛ یعنی ۱۱ سـال حقوق گرفته بودند بی‌آنکه کاری انجام دهنـد. درواقع این افراد قرار بود بارگیری‌های شـیفت شب را انجام دهند، اما در عمل اصلا بارگیری‌ای در کار نبود و این افراد از ساعت هشت شب وارد آن پالایشگاه می‌شدند و تا سـاعت هشت صبح راحت می‌خوابیدند و ۱۱ سـال هم هیچ‌کس متعرض آنها نشـده بود. من رفتم تمامی اسناد و مدارک مرتبط را جمع‌آوری کردم، یک شـب هم با کمک رئیس حراست آن مجموعه از دیـوار بالا رفتیم و این عزیزان را از خواب بیدار کردیم و کارت‌های شناسایی‌شان را گرفتیم. طبق محاسباتی که آن زمان انجام دادیم، خواب این دوستان ۳۳۰ میلیون تومان برای دولت هزینه داشت.

همـان زمان قیمت شـرکت سـیمان لوشـان که می‌خواسـتیم برای صندوق بازنشسـتگی شرکت نفت بخریـم ۳۰۰ میلیون تومان بـود؛ یعنی به اندازه ارزش یـک کارخانه سـیمان در گوشـه یک تأسیسـات یک مجموعه دولت خوابیده بودند و هیچ‌کس هم اهمیتی نمی‌داد. به محض اینکه تصمیم گرفتم با این موضوع برخورد کنم، از همان وزارت نفت تا مجلس و این‌طرف و آن‌طرف دشـمن پیدا کردم. این‌قدر دردسـر درست کردند که وزیر وقت نفـت صدایم کرد و گفت من را با این جماعت درگیر نکن و ورود من به آن تأسیسـات را به‌کلی قدغن کرد. حالا دیگر خودتان تصور کنید بر سر قائم‌مقام و امیرکبیر و مصدق چه آمده است.

مدیریت هزینه‌ها بسیار سخت است

رضاقلی در ادامه سـخنانش با ذکـر روایت‌های تاریخـی از مدیریـت هزینه‌ها و توجه بـه بیت‌المال ازسـوی امیرکبیر و شـخصیت‌های ملـی دیگر مانند مصدق، گفت: مصدق از لاهه برگشـته بود و در مسیر متوجه شـده بود مردم خیابان‌ها را به افتخار پیروزی ملی‌شـدن نفت چراغانی کرده‌اند. از مسئول بودجه نخست‌وزیری پرسیده بود چه کسی خرج این چراغانی را داده؟ آن مسئول جواب داده بود که مردم خودشان هزینه کرده‌اند فقط در جنوب شـهر چند نفر مراجعه کردنـد و گفتنـد پول ندارنـد و من هزینـه چراغانی را دادم. مصـدق همان‌جـا روی پله‌های سـاختمان نخست‌وزیری می‌نشـیند و از حساب شخصی‌اش آن مبلغ را چک می‌کشـد و به آن فرد می‌گوید سریعا این را به حسـاب نخسـت‌وزیری بریـز. در تاریخ آمده که قائم‌مقام حتی مبلغ ۱۰ تومانی را که شاه به باغبانش داده بـود، پـس گرفته بود. این مدیریـت در هزینه‌ها همان کاری اسـت که هـر مدیـری نمی‌تواند انجام دهد وگرنه کار سختی نیست که یک مؤسسه اعتباری هـزاران میلیارد تومـان از پول مردم را بالا بکشـد و دوباره از جیب مردم ضرر سـرپرده‌گذاران جبران شود. امیرکبیر اگر امیرکبیر شـد به‌خاطر این بود که بسیاری از حقـوق برزمین‌مانده دولت ماننـد مالیات‌هایی که افـراد بانفوذ پرداخت نمی‌کردند وصول کرد و حقوق بسیاری از افراد بانفوذ که خدمتی به مردم نمی‌کردند را قطع کرد. البته چنیـن کاری هزینه زیادی برای فرد مصلح دارد. به یاد دارم دکتر مجتهدی روایت می‌کرد زمانی که رئیس دانشـگاه ملی شدم به حساب‌ها سر زدم و متوجـه شـدم ۱۰ نفر از چهره‌های سرشـناس ماهی پنج هزار تومان از دانشگاه ملی حقوق می‌گیرند درحالی اصلا ارتباطی با دانشـگاه ندارند. این حقوق را کـه قطـع کردم «اعلـم» تلفـن زد و گفت حقوق اینها را چرا ندادی؟ گفتم اصـلا اینها چه ارتباطی به دانشگاه دارند؟ تیمسـار فلانی چه درسی اینجا ارائه می‌کند کـه حقوق می‌گیرد؟ تصور می‌کنید نتیجه این اقدام دکتر مجتهدی چه بود؟ برکناری‌اش از ریاسـت دانشـگاه. این همان نکته‌ای است که سال‌هاست در ایران وجود دارد. در ایران هزینه‌ها مدیریت نمی‌شود، طلب‌هـای برزمین‌مانده را هم کـه نمی‌توان وصول کرد و دردسـرآفرین اسـت، پس تنها چـاره دولت‌ها فشـار بیشتر روی مردم است. یعنی تاوان فساد اداری را مـردم می‌پردازنـد. این یـک امر تاریخـی در ایران اسـت. خواجه نظام‌الملک بیش از ۸۰۰ سال قبل در کتاب سیاسـت‌نامه‌اش می‌نویسـد دولت فقیر مردم را غـارت می‌کنـد. نتیجه چنین غارتی هم مشـخص است. شـوروی هزاران کلاهک اتمی داشت و در ۲۰ تا ۳۰ کشـور دنیا نیز نفوذ سیاسـی داشت اما در کف خیابان‌های مسـکو فرو پاشـید. این فروپاشـی را من همان زمانی پیش‌بینی کردم که به شوروی سفر کردم و در آن سـفر راننـده و همراه ما که افسـر «کاگ‌ب» بود بعد از پارک‌کردن خودرو، شیشـه‌پاک‌کن ماشین را باز کرد و داخل صندوق گذاشـت. این نمونه‌ای از آن چیزی بود که در این کشور جریان داشت و حاکمانش به آن بی‌توجه بودند. بنابراین انجام اصلاحات نیازمند دولتـی قـوی و محبوب و مشـروع با کارشناسـانی میهن‌پرست است که در مسیر انجام اصلاحات پا پس نکشند و آماده پرداخت هزینه آن باشند.

خبر

ایران درباره حجم و مقاصد صادراتی نفت مذاکره نمی‌کند

• وزیر نفـت در دیدار بـا همتـای عراقی خود بـا تأکید بـر غیرقانونی‌بودن تحریم‌هـای آمریکا علیه ایران، گفت: تهـران از این تحریم‌ها تبعیت نمی‌کنـد. به گزارش مهـر به‌نقل از رویتـرز، بیژن زنگنه روز پنجشـنبه در یک نشسـت مشترک خبری بـا ثامر الغضبان، همتـای عراقی خـود تأکید کرد: تحریم‌هـای آمریـکا علیه ایـران کامـلا غیرقانونی اسـت و تهران از آنهـا تبعیت نخواهد کـرد. وزیر نفـت کشـورمان افـزود: ایـران در مـورد حجم یا مقاصد صادراتی نفـت خام خود تا زمانی که تحت تحریم‌های آمریکا باشد، با کسی بحث نخواهد کرد.

ثامر الغضبان، وزیر نفت عراق نیز در این نشست با بیان اینکه کاهش قیمت نفت در بازارهای جهانی متوقف شـده اسـت و انتظار می‌رود کـه قیمت‌ها به‌تدریـج افزایش پیـدا کند، تصریح کـرد: هرگونه تصمیـم در مـورد کاهش عرضه نفـت خام اوپک در آینـده به تحـولات قیمت نفت در بازار بسـتگی خواهد داشـت. براسـاس ایـن گـزارش، اعضای سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) و برخی تولیدکنندگان غیرعضو ازجمله روسـیه در نشسـت هفت دسـامبر در وین توافق کردنـد تولید خود را با وجود فشـارهای آمریکا بیش از سطوح مورد انتظار کاهش دهند.

پایانه‌های بار دولتی به بخش خصوصی واگذار می‌شود

• وزیـر راه‌وشهرسـازی گفـت: پایانه‌هـای بار دولتـی به بخـش خصوصی واگذار می‌شـود و دولـت نقش تصدی‌گـری در پایانه‌های بار از این پس نخواهد داشـت. به گـزارش فارس، محمد اسلامی اظهار کرد: دولت نباید تصدی‌گری داشته باشد و هموارسـازی مسیر و تکمیل‌گری در حوزه حمل‌ونقل بار باید در دسـتور کار قرار گیرد. وی با بیان اینکه دولت باید شـرایط اقتصادی رقابتی برای کشـور فراهم کند، گفت: قوانین ما در برخی مواقع تسهیل‌کننده نبوده و سـخت بوده است اما با ابلاغ سیاسـت‌هایی نظیر قانون رفع موانع تولید یا بهبود فضای کسـب‌وکار یـا گفت‌وگوی دولـت و بخش خصوصی شرایط مناسبی فراهم شده و اگر مسئولان به این قوانین اشـراف داشته باشـند، از ظرفیت آن حداکثر اسـتفاده را خواهند برد. اسلامی با تأکید بر اینکه باید اقتصاد کارآمد داشـته باشیم، گفت: در وزارت راه‌وشهرسـازی هیچ نقشـی ایفا نمی‌کنیم مگر آنکه از جنس تسـهیلگری باشـد. وی ادامه داد: در طـرح جامـع حمل‌ونقل نظام لجسـتیک نیز مورد توجه اسـت که با حمل‌ونقـل ترکیبی و اسـتفاده از حداکثـر ظرفیت ترانزیت سـهم خود را در اقتصاد ایفا کند. وزیر راه‌وشهرسـازی اظهار کرد: بایـد بخش خصوصـی با پشـتیبانی دولت فعال شود و امیدواریم هرچه سریع‌تر شرکت‌های حمل‌ونقل در فاز یک شهرک حمل‌ونقل بار استان تهران مسـتقر شوند. اسـلامی تأکید کرد: هر چه شـهرک‌های حمل‌ونقل بار و لجستیک بیشتر شود، بهره‌وری حمل‌ونقل کالا ارتقا می‌یابد.

توضیحات جدید درباره سرقت از لوله‌های نفت تهران

• شـرکت خطـوط لولـه و مخابرات نفـت ایران منطقـه تهران اعـلام کرد که این شـرکت موضوع سـرقت از خطوط لوله انتقـال فراورده‌های نفتی را به مأموران انتظامی اطلاع داده و سـارقان موفق به سـرقت نشـده‌اند. پایگاه خبری پلیس روز هجدهم دی به تسـنیم اعلام کرد: «فرمانده انتظامی شـرق استان تهران از بازداشـت متهمی خبر داد که چهار مـاه از خـط لوله اصلی پالایشـگاه نفتی شـهری سـرقت می‌کرد». شـرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایـران منطقه تهـران در واکنش بـه این خبر توضیحاتـی را ارائه کرد که متن ایـن توضیحات به این شرح اسـت:«در پی پایش‌های روزانه مسیرهای انتقال فراورده‌های نفتی، نیروهای خط‌بانِ شـرکت متوجه نشست زمین در حریم خطوط و در مجاورت قطعه زمینی محصور شده با دیوار در روستای گلزار، از توابع شهرستان پاکدشت شدند. در پی این حادثه و با حضور مأموران اداره آگاهی شهرستان پاکدشت، یکـی از مظنونین در همان روز دسـتگیر و عملیات دستگیری سایر مجرمان نیز در حال انجام است».

شرکت ملی نفت ایران
سازمان بهداشت و درمان صنعت نفت

آگهی عمومی ارزیابی کیفی ۹۷/۱۲
نوبت دوم
شماره مجوز: ۱۳۹۷.۵۲۸۶

سـازمان بهداشت و درمـان صنعت نفت در نظر دارد تجهیـزات پزشکی مورد نیاز مراکز درمـانی تهران، اهـواز و آغـاجاری را به شرح زیر از طـریق برگزاری مناقصه عـمومی دو مـرحـله ای (پـس از انجـام ارزیـابی کیفی منـاقصه گـران) از فروشندگـان واجـد شرایط خـریداری نماید.

۱- کالاهای مورد نیاز :

ردیف	نام دستگاه	محل نصب دستگاه	تعداد	حداقل امتیاز کیفی
۱	همودیالیز (تجدید مناقصه)	اهواز و تهران	۱۰	۶۰
۲	میکروسکوپ جراحی گوش و حلق و بینی ENT(تجدید مناقصه)	اهواز	۱	۶۰
۳	C-ARM (تجدید مناقصه)	آغاجاری	۱	۶۰
۴	پریمتری کلینیک چشم	تهران	۱	۶۰
۵	توپوگرافی چشمی	تهران	۱	۶۰

۲- نحوه دریافت اسناد ارزیابی کیفی :
اسناد ارزیابی کیفی در سایت WWW.PIHO.IR (سازمان بهداشت و درمان صنعت نفت) جهت تهیه ، تکمیل و ارسال اسناد درج میگردد.
۳ - مهلت و محل تحویل اسناد تکمیل شده ارزیابی کیفی: مناقصه گران حداکثر تا ۱۵ روز پس از درج آگهی نوبت دوم ،اسناد ارزیابی را تکمیل و بهمراه مستندات مورد نیاز و نامه درخواست شرکت در مناقصه **با ذکر نام دستگاه و محل نصب** به آدرس :تهران- میدان ولیعصر عج- خیابان کریمخان زند- خیابان به آفرین- پلاک ۲۷- سازمان بهداشت و درمان صنعت نفت - طبقه ۳- امور پیمانها تحویل و در صورت نیاز به هرگونه اطلاعات بیشتر با شماره تلفنهای ۸۸۸۹۲۱۵۳ یا ۸۳۳۰۶ داخلی ۲۷۳ تماس حاصل نمایند.
۴ - سایر شرایط مناقصه:
۴-۱ - نـوع و میزان سپـرده شـرکت در مناقصه متعاقـبا از طـریق دعوتنـامه کتبی به مناقصه گران واجد شرایط اعلام خواهد شد.
۴-۲ - مناقصه گر بایستی اسناد ارزیابی کیفی خود را با مشخص نمودن نام دستگاه و محل نصب آن به صورت کتبی به مناقصه گزار اعلام نماید.
www.shana.ir
روابط عمومی سازمان بهداشت و درمان صنعت نفت